

3 OTÁZKY PRO JANU PLODKOVOU

Proč jste se rozhodla pro angažmá v Divadle Na zábradlí?

Fakt je ten, že jsem dlouho nic v divadle nedělala, a přeci jenom mi chybělo. Ale pořád jsem za tu dobu nemohla natrefit na lidi, na režiséra, za kterými bych ráda šla. A když se v Praze objevila parta z Brna Viceníková, Štědroň, Mikulášek, tajně jsem si myslela na to, že bych s nimi ráda byla. Rok to moje myšlení trvalo, až nakonec to přišlo.

Jak se vám zkoušela inscenace Požitkáři?

No je to požitek... Musím upřímně říct, že po své divadelní odmlce najednou odhodit zábrany a takřka se obnažit, navíc před novým souborem, je slušná očista. Návrat k improvizaci je jako jít do první třídy. Pozorovat ostatní, jak jsou tvořiví a inspirativní, je zážitek. Čím déle jsem součástí, tím víc mě to baví.

Jak vás oslovuje téma smrt, loučení, zániku?

Vnímám ji jako nedílnou součást, jako den a noc. Jako probouzení a usínání. Copak se bojím, když usínám, že se neprobudím?